

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Maria Kołcz

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Grażyna Kobus

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia pozwanego **S. Z.**

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 9 maja 2014 r., sygn. akt VIII C 700/12

oddalające jego wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu

od wyroku zaocznego (pkt I) i odrzucające jego sprzeciw od wyroku zaocznego

z 11 grudnia 2013 r. wydanego w sprawie z powództwa **E. Z.**

o zapłatę 14.975,51 zł

o s t a n a w i a:

I. odrzucić zażalenie na postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 11 grudnia 2012 r.;

II. oddalić zażalenie w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek S. Z. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu 11 grudnia 2012 r. uznając,

- 2 -

że pozwany nie wykazał by uchybił terminowi bez swojej winy (art.168 § 1 kpc) Pozwany jest właścicielem mieszkania przy ul. (...)w W.i pod tym adresem jest nieprzerwanie zameldowany od 1970 r. na pobyt stały. Od czasu wyprowadzenia się z M.27 lipca 2011 r. nie wskazał innego miejsca zamieszkania ani powódce, ani instytucjom tj. (...) Oddziałowi w W., gdzie pobiera emeryturę czy Komornikowi Sądowemu prowadzącemu przeciwko niemu egzekucję od 2012 r. Nie dokonał nawet meldunku czasowego, a ponadto założył rachunek w (...) Bank SA, Oddziale w W., na który przelewana jest jego emerytura.

Wszystkie te okoliczności dowodzą, że pozwany nie przejawiając zwykłej przeciętnej staranności zaniechał jakichkolwiek czynności, aby uaktualnić informacje o jego miejscu pobytu. Fakt zaś nieodbierania korespondencji nie stanowi wystarczającego dowodu, że adresat nie mieszka pod wskazanym adresem.

W konsekwencji na podstawie art.344 § 3 kpc Sąd odrzucił sprzeciw pozwanego jako spóźniony.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości pozwany domagając się jego zmiany poprzez przywrócenie mu terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego i uchylene pkt II o odrzuceniu sprzeciwu oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Postanowieniu temu zarzucił naruszenie przepisów postępowania – art.379 pkt 5 kpc (nieważność postępowania) i art.341 kpc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie na postanowienie oddalające wniosek strony o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej (a taką jest wniesienie sprzeciwu od wyroku zaocznego) nie przysługuje, gdyż nie jest to postanowienie wymienione w art.394 § 1 pkt 1-12 kpc ani postanowienie kończące postępowanie w sprawie.

Sygn. akt II Cz 738/14

- 3 -

Następstwem oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego jest jego odrzucenie i dopiero postanowienie o odrzuceniu tego środka zaskarżenia kończy postępowanie w sprawie.

Nie mniej sąd drugiej instancji rozpoznając zażalenie na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu może stosownie do art.380 kpc w zw. z art.397 § 2 zd. 1 kpc na wniosek strony rozpoznać także to postanowienie, które nie podlegało zaskarżeniu, ale miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Na wstępie należy przede wszystkim rozróżnić dwie sytuacje w jakich może znaleźć się pozwany w toku postępowania sądowego, gdy wydano przeciwko niemu wyrok zaoczny.

W pierwszej z nich wyrok zaoczny sąd doręczył na prawidłowy adres pozwanego, a ten mimo jego odebrania (także przy zastosowaniu fikcji doręczenia z art.139 kpc) w terminie nie wniósł sprzeciwu, zaś w drugiej sąd wysłał odpis wyroku zaocznego na adres pod którym pozwany faktycznie nie mieszkał i dlatego nie wiedział o wydaniu przeciwko niemu wyroku.

Tylko w pierwszym przypadku pozwany może wnieść o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu pod warunkiem wykazania, że nie uczynił tego w terminie bez swojej winy, natomiast w drugim przypadku taki wniosek jest bezprzedmiotowy skoro wyrok zaoczny nie został mu skutecznie (prawidłowo) doręczony i nie rozpoczął biegu terminu do wniesienia sprzeciwu.

Pozwany we wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu wskazał, że w 2012 r. nie mieszkał w W. o czym wiedziała powódka, lecz celowo podała w pozwie jego błędny adres by nie został zawiadomiony o terminie rozpraw. Zatem pozwany powinien wykazać, że istotnie w tym czasie nie mieszkał w W. oraz powinien wnieść o doręczenie mu wyroku zaocznego na prawidłowy adres, a nie składać wniosku o przywrócenie terminu.

Tymczasem w postępowaniu, które toczyło się na wniosek S. Z. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego nie wykazał on ani, że w czasie wystąpienia przez E. Z. z powództwem w tej sprawie nie mieszkał w W., ani że bez swojej winy uchybił terminowi do złożenia sprzeciwu.

- 4 -

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zebranego materiału dowodowego w kwestii zamieszkiwania pozwanego, wyciągnął z tego materiału wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym nie uchybiając przepisowi art.233 § 1 kpc.

W sytuacji, gdy pozwany 27 lipca 2011 r. wyprowadził się z domu w M., a w wyniku podziału majątku wspólnego otrzymał lokal mieszkalny w W.przy ul. (...), w którym jest zameldowany od 1970 r.; emeryturę otrzymuje z (...), Oddziału w W.na rachunek oszczędnościowy, który założył w (...) Bank SAw Oddziale w W.; w sprawie egzekucyjnej Km 988/12 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Miliczu M. N.dokonywał doręczeń dla pozwanego na adres w W., prowadził egzekucję z emerytury pozwanego i zajął jego rachunek bankowy, zaś pozwany nie prostował w tym postępowaniu adresu miejsca swojego zamieszkania, nie podawał, że mieszka czasowo pod innym adresem – to Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że centrum spraw życiowych pozwanego i jego miejscem zamieszkania był W..

Pozwany nie wykazał, że powódka wiedziała, iż nie mieszka on w W.. Nie świadczy o tym wbrew zarzutom zażalenia fakt, że w pozwie w tej sprawie wniosła o wydanie wyroku zaocznego w okolicznościach prawem przewidzianych, skoro jest to zwyczajowo stosowana, przez profesjonalnych pełnomocników formuła. Także okoliczność, że w innej sprawie między stronami I C 120/11, która toczyła się przed Sądem Rejonowym w Miliczu S. Z. ustanowił jako pełnomocnika dla doręczeń I. W. zamieszkałą w T. przy ul. (...) nie jest dostatecznym dowodem na to, że pozwany w grudniu 2012 r. mieszkał w T. (u I. W.).

Pozwany nie wykazał, że powódka wiedziała, iż nie mieszka w W., bo na budynku, w którym znajduje się jego mieszkanie wywiesił ogłoszenie o chęci sprzedaży tego lokalu i podał swój adres – W., Pl. (...), skoro powódka mieszka w M., a nie w W..

Nietrafne są również zarzuty skarżącego o naruszeniu przez Sąd I instancji przepisu art.214 kpc, art.341 kpc, art.169 § 4 i 5 kpc, a nade wszystko art.379 pkt 5 kpc, które to naruszenie sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy.

Sygn. akt II Cz 738/14

- 5 -

Pozwany nie został w przedmiotowym postępowaniu pozbawiony możliwości obrony swoich praw skoro obecnie działa za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika, natomiast wcześniej Sąd Rejonowy nie miał możliwości stwierdzenia nieprawidłowości w doręczeniu. Nie było bowiem podstaw do przyjęcia, że odpis pozwu i wezwanie na rozprawę nie zostało pozwanemu skutecznie doręczone per aviso (art.139 § 1 kpc), gdyż miejsce zamieszkania pozwanego wskazane przez powódkę nie budziło wątpliwości skoro wezwania na rozprawę były dwukrotnie awizowane, a listonosz zamieścił na nich adnotację „nie podjęto w terminie” nie zaś adnotację „nie mieszka”, „wyjechał” czy „wyprowadził się”.

Przesłanką nieważności postępowania ze względu na pozbawienie strony możliwości obrony swoich praw jest wykazanie, że nie mogła ona uczestniczyć w postępowaniu rozpoznawczym wbrew swojej woli na skutek wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej, a w okolicznościach tej sprawy nie miało to miejsca (vide: wyrok SN z 10 stycznia 2001 r., I KKN 999/98, Lex nr 52705; wyrok SN z 10 maja 1974 r., II CR 155/74, OSP 1975/3/66).

Sąd nie naruszył też przepisów art.214 kpc i art.341 kpc, ponieważ pierwszą rozprawę wyznaczoną na 12 czerwca 2013 r. odroczył z powodu niestawiennictwa pozwanego i braku zwrotnego poświadczenia odbioru wezwania oraz

zastrzegł wydanie wyroku zaocznego. Identycznie postąpił na rozprawie 26 lipca 2013 r. i dopiero na trzeciej rozprawie 11 grudnia 2013 r. wydał wyrok zaoczny.

Nie dopuścił się także obrazy przepisów art.169 § 4 i 5 kpc.

Pozwany złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu przed upływem rocznego terminu z art.169 § kpc, zaś przepis art.169 § 5 kpc nie zakazuje wydania postanowienia w przedmiocie takiego wniosku na posiedzeniu jawnym.

Pozwany sam popada w sprzeczność, gdyż raz twierdzi, że w 2012 r. przed wydaniem wyroku zaocznego mieszkał w T. u I. W. (a jeśli nie mieszkał tam, a tylko wskazał u niej adres dla doręczeń w sprawie I C 120/11 to nie wykazał, jaki adres zamieszkania podał w tej sprawie), zaś drugi raz, że mieszkał u brata J. Z. we W..

- 6 -

Sąd Rejonowy słusznie wskazał, że nieodbieranie przez pozwanego korespondencji pod adresem podanym w pozwie nie jest wystarczającym dowodem,

że nie mieszkał on pod tym adresem. Gdyby zaś tę okoliczność zdołał wykazać, to wniosek o przywrócenie terminy do wniesienia sprzeciwu byłby bezprzedmiotowy z racji braku skutecznego doręczenia mu wyroku zaocznego.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy, stosownie do art.373 kpc w zw. z art.370 kpc i art.379 § 2 zd.1 kpc odrzucił zażalenie na postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu, a dalej idące zażalenie oddalił z mocy art.385 kpc w zw. z art.397 § 2 zd. 1 kpc jako nieuzasadnione.